

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ว่าด้วย การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์
คำสั่งให้ออกจากราชการและคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา
พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วย การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการและคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับข้อบังคับ ก.อ.ร. ว่าด้วย การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการและคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง พ.ศ.๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๕๗ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗ และ(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๑ โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ในการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๒ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วย การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการและคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

“ก.อ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

“คณะอนุกรรมการ ก.อ.ม.” หมายความว่า คณะอนุกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ที่ ก.อ.ม. แต่งตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ ก.อ.ม. มอบหมาย

“สำนวนการสอบสวน” หมายความว่า สำนวนการสอบสวนกรณีมีคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง

“พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในสถาบันอุดมศึกษา โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ข้อ ๔ ให้ประธาน ก.อ.ม. รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้ ก.อ.ม. มีอำนาจตีความ วินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ ในกรณีข้อบังคับนี้ มิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นให้นำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง มาบังคับใช้โดยอนุโลม

หมวด ๑

การยื่นอุทธรณ์และการดำเนินการก่อนการพิจารณา

ข้อ ๖ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือถูกสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัยและมอบหมายให้ ก.อ.ม. เป็นผู้พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการถูกสั่งให้ออกจากราชการ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ

(๒) เมื่อทางราชการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่

(๓) เมื่อพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดไปรับราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(๔) ถูกจำคุกในความผิดที่มีโทษกระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๗ การอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงเป็นเรื่องเฉพาะตัว ต้องกระทำด้วยตนเอง

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถอุทธรณ์ด้วยตนเองได้ ผู้อุทธรณ์จะมอบหมายให้ทายาทโดยธรรมหรือบุคคลอื่นในกรณีไม่มีทายาทโดยธรรม ทำการอุทธรณ์แทนได้

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการถึงแก่ความตายไปก่อนที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดหรือทายาทคนหนึ่งคนใดของผู้นั้น มีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งแทนได้

ข้อ ๘ การอุทธรณ์ต้องยื่นภายในกำหนดระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง สำหรับผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ยังไม่ได้ยื่นอุทธรณ์แต่ถึงแก่ความตายในระยะเวลาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ทายาทของผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัย มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย

ข้อ ๙ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือถึงสภามหาวิทยาลัย โดยใช้ถ้อยคำสุภาพและมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์

(๒) วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

(๓) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นเป็นข้อคัดค้านคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

(๔) คำขอของผู้อุทธรณ์

(๕) ลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์

(๖) คำสั่งลงโทษทางวินัย

ในการอุทธรณ์ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อ ก.อ.ม. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะทำหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. โดยยื่นหรือส่งสำเนาของแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อสภามหาวิทยาลัยในวันยื่นหนังสืออุทธรณ์ก็ได้

ข้อ ๑๐ การยื่นอุทธรณ์ตามข้อ ๙ ให้ยื่นหนังสืออุทธรณ์พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับต่อสภามหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยดำเนินการจัดส่งหนังสืออุทธรณ์และสำนวนการดำเนินการสั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ให้ประธาน ก.อ.ม. โดยเร็ว

กรณีผู้อุทธรณ์ยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อมหาวิทยาลัย ให้วันที่มหาวิทยาลัยประทับตรารับหนังสือไว้เป็นหลักฐานตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณเป็นวันรับอุทธรณ์

กรณีที่ผู้อุทธรณ์ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์หรือวิธีการอื่น ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกไปรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ของหนังสือเป็นวันยื่นอุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะยื่นหรือส่งสำเนาคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. หาก ก.อ.ม. พิจารณาเรื่องอุทธรณ์นั้นแล้วเสร็จก่อน ให้คำแถลงนั้นตกไป

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่มีการยื่นอุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัย ให้สำนักงานสภามหาวิทยาลัย ส่งเอกสารดังต่อไปนี้ ให้ ก.อ.ม. ภายในเจ็ดวัน

(๑) หนังสืออุทธรณ์

(๒) สำเนาหลักฐานการรับทราบคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษของผู้อุทธรณ์

(๓) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๔) คำคัดค้านกรรมการสอบสวน (ถ้ามี)

(๕) รายงานการประชุมของสภามหาวิทยาลัย และคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายในการพิจารณาสั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๖) สำนวนการสอบสวนและหลักฐานการสอบสวนทั้งหมดในกรณีตามข้อ ๓๘ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑

(๗) ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาการสอบสวนทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๘

เมื่อมหาวิทยาลัยได้รับหนังสืออุทธรณ์ตามข้อ ๑๐ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยจัดส่งสำเนาอุทธรณ์และแจ้งให้มหาวิทยาลัยจัดส่งเอกสารตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.อ.ม. เพื่อพิจารณาภายในเจ็ดวันและรายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบในการประชุมครั้งถัดไป

กรณีสภามหาวิทยาลัยหรือสำนักงานอธิการบดี ส่งเอกสารไปยัง ก.อ.ม. ล่วงเลยกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งให้สภามหาวิทยาลัยชี้แจงเหตุผลที่ไม่สามารถดำเนินการภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวด้วย

ข้อ ๑๒ เมื่อ ก.อ.ม. ได้รับเอกสารตามข้อ ๑๑ จากสภามหาวิทยาลัยครบถ้วนแล้ว ให้เลขานุการ ก.อ.ม. เสนอเรื่องต่อที่ประชุม ก.อ.ม. เพื่อพิจารณาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารครบถ้วน หากล่วงเลยกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้เลขานุการรายงานความคืบหน้าในการดำเนินการพร้อมชี้แจงเหตุผลที่ไม่สามารถดำเนินการได้ทันภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้สภามหาวิทยาลัยทราบโดยเร็ว

หมวด ๒ การพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๑๓ อุทธรณ์ที่ ก.อ.ม. จะรับไว้พิจารณาต้องเป็นอุทธรณ์ที่ถูกต้องในสาระสำคัญตามข้อ ๙ และ ยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๘

ในกรณีที่ ก.อ.ม. เห็นว่าหนังสืออุทธรณ์ที่ยื่นไว้ตามวรรคหนึ่ง อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้อง หรือไม่ลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ ก.อ.ม. มีอำนาจสั่งผู้อุทธรณ์แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้อุทธรณ์มิได้ปฏิบัติตามก็ให้มิตไม่รับอุทธรณ์

กรณีอุทธรณ์ที่ยื่นเมื่อพ้นระยะเวลาตามข้อ ๘ หากกรณีมีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ก.อ.ม. มีอำนาจรับอุทธรณ์ดังกล่าว ไว้พิจารณาได้

ข้อ ๑๔ การนับระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์

(๑) กรณีที่ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์ต่อมหาวิทยาลัยให้นับแต่วันที่ประธาน ก.อ.ม. ได้รับอุทธรณ์พร้อมเอกสารตามข้อ ๑๑ ครบถ้วนจากสภามหาวิทยาลัย

(๒) กรณีที่ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์ต่อมหาวิทยาลัย ให้นับแต่วันที่มหาวิทยาลัยได้รับอุทธรณ์

ข้อ ๑๕ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านกรรมการ ก.อ.ม. โดยทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านยื่นต่อประธาน ก.อ.ม. ภายในระยะเวลาอุทธรณ์ ถ้ากรรมการ ก.อ.ม. ผู้นั้นมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือการกระทำที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือการกระทำที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์

(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้สั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๕) เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับสั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๖) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์

เมื่อประธาน ก.อ.ม. ได้รับหนังสือคัดค้าน ให้แจ้งกรรมการ ก.อ.ม. ทราบก่อนเริ่มพิจารณาอุทธรณ์ เพื่อให้พิจารณาว่าสมควรถอนตัวหรือไม่ กรรมการ ก.อ.ม. ซึ่งมีกรณีตามวรรคหนึ่ง อาจขอถอนตัวจากการพิจารณาอุทธรณ์ เว้นแต่การถอนตัวนั้น จะมีผลกระทบต่อองค์ประชุม ก.อ.ม. อาจใช้ดุลพินิจในการพิจารณาขอให้กรรมการ ก.อ.ม. เข้าร่วมประชุมต่อไปได้

กรณีที่กรรมการ ก.อ.ม. มิได้ขอลอนตัว ให้ที่ประชุม ก.อ.ม. พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน ถ้าที่ประชุม มีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการ ก.อ.ม. เห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้ง กรรมการ ก.อ.ม. ผู้นั้นทราบ และไม่ให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์เรื่องนั้น เว้นแต่การให้กรรมการ ก.อ.ม. ผู้นั้นร่วม พิจารณาอุทธรณ์จะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้ร่วมพิจารณา อุทธรณ์ด้วยก็ได้

การที่กรรมการ ก.อ.ม. ผู้ถูกคัดค้านที่ถูกสั่งไม่ให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์ หรือถอนตัวเพราะมีเหตุอันอาจ ถูกคัดค้านนั้น ย่อมไม่กระทบถึงการกระทำใด ๆ ที่ได้กระทำไปแล้ว แม้ว่าจะได้ดำเนินการหลังจากที่ได้มีการ ยื่นคำคัดค้าน

ข้อ ๑๖ ในกรณีมีเหตุผลและความจำเป็น ก.อ.ม. อาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ก.อ.ม. ชั้นคณะหนึ่ง หรือหลายคณะ โดยแต่ละคณะให้มีอำนาจหน้าที่เป็นผู้พิจารณากลับกรอง ตรวจสอบสำนวนอุทธรณ์ของ บุคลากร แล้วเสนอต่อ ก.อ.ม. เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของ ก.อ.ม. หรือปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับ มอบหมายจาก ก.อ.ม.

คณะอนุกรรมการ ก.อ.ม. ตามวรรคหนึ่ง ประกอบด้วย กรรมการใน ก.อ.ม. คนหนึ่งเป็นประธาน อนุกรรมการใน ก.อ.ม. คนหนึ่งเป็นอนุกรรมการ และอนุกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์สองคนซึ่งแต่งตั้ง จากพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องที่พิจารณาตามความจำเป็นและในกรณีที่มี การตรวจสอบกลับกรองสำนวนอุทธรณ์ ให้แต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการ ก.อ.ม. เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ การคัดค้านอนุกรรมการ ก.อ.ม. ตามวรรคสอง ให้นำข้อ ๑๕ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ การพิจารณาอุทธรณ์ ให้ ก.อ.ม. พิจารณาจากสำนวนการสืบสวนหรือการพิจารณาเบื้องต้น และสำนวนการสอบสวนหรือสำนวนการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงและให้มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้มหาวิทยาลัยที่ออกคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ชี้แจงข้อเท็จจริง และจัดส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม

(๒) ให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษ ทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ชี้แจงข้อเท็จจริง และจัดส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เพิ่มเติม

(๓) สั่งให้มหาวิทยาลัยส่งสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม

ในกรณีที่ ก.อ.ม. เห็นว่าข้อเท็จจริงซึ่งได้มาจากการแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตาม (๑) ถึง (๓) อาจเป็นผลร้ายหรือไม่เป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ ให้เลขานุการ ก.อ.ม. มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ให้ทราบข้อเท็จจริงอย่าง เพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนภายในระยะเวลาที่ ก.อ.ม. กำหนด

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้ ก.อ.ม. รับฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของ ผู้อุทธรณ์ทุกกรณี และผู้อุทธรณ์มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในกระบวนการพิจารณาของ ก.อ.ม. ได้คนหนึ่ง การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้กระทำลงต่อหน้าผู้อุทธรณ์และ ก.อ.ม. ให้ถือว่าเป็นการ กระทำแทนผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ผู้อุทธรณ์จะได้คัดค้านเสียในขณะนั้น และหาก ก.อ.ม. พิจารณาเห็นว่า การ แถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

หากมหาวิทยาลัยประสงค์จะมาแถลงแก้ ก็ให้มาแถลงหรือมอบหมายเป็นหนังสือให้เจ้าหน้าที่ ผู้รับผิดชอบสำนวนหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้มาแถลงแก้ต่อที่ประชุมครั้งนั้นก็ได้ ทั้งนี้ให้แจ้งล่วงหน้าตาม ควรแก่กรณี

ข้อ ๑๙ เมื่อความปรากฏแก่ ก.อ.ม. ว่าผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตายก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้รอการวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นออกไปจนกว่าทายาทตามข้อ ๘ จะมีคำขอเข้ามาหรือโดยที่ ก.อ.ม. เรียกเข้ามาเพื่อเปิดโอกาสให้ทายาทเข้ามาแถลงชี้แจงประเด็นการอุทธรณ์ โดยให้ยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อประธาน ก.อ.ม. ภายในกำหนดสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตาย และให้ ก.อ.ม. ดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ต่อไป ทั้งนี้ จะวินิจฉัยเป็นผลร้ายยิ่งกว่าแก่ผู้อุทธรณ์ที่ถึงแก่ความตายนั้นไม่ได้

ข้อ ๒๐ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วให้มีมติหรือคำวินิจฉัย ดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงชอบด้วยกฎหมาย และเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการ หรือสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้มีมติเพิกถอนคำสั่งให้ออกจากราชการ หรือคำสั่งให้ลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงนั้น

(๓) ถ้าการสั่งให้ออกจากราชการหรือการสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงไม่ชอบด้วยกฎหมายสารบัญญัติ ให้อธิการบดี สั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการตามเดิม และในกรณีที่อุทธรณ์ใดเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงให้อธิการบดีพิจารณาลงโทษในความผิดวินัยไม่ร้ายแรงนั้น

(๔) ถ้าการสั่งลงโทษนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายวิธีสบัญญัติ ให้อธิการบดีที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ดำเนินกระบวนการพิจารณาตามที่กฎหมายให้ครบถ้วน เมื่อดำเนินการครบถ้วนแล้ว หากอธิการบดียังคงยืนยันคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ดังกล่าว ก็ให้อธิการบดีที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ยืนยันคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงนั้น หากอธิการบดีมีความเห็นอย่างอื่นก็ให้ดำเนินการเพิกถอนคำสั่งเดิมและอาจมีคำสั่งใหม่ตามรูปคดี

(๕) ถ้าเห็นว่าโทษที่ผู้อุทธรณ์ได้รับโทษไม่เหมาะสมกับความผิด ให้อธิการบดีสั่งลงโทษตามมติ ก.อ.ม.

ข้อ ๒๑ คำวินิจฉัยหรือคำสั่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ชื่อผู้อุทธรณ์

(๒) ชื่อคู่กรณีในอุทธรณ์

(๓) สรุปอุทธรณ์และคำขอของผู้อุทธรณ์

(๔) สรุปคำแก้อุทธรณ์

(๕) ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย

(๖) คำวินิจฉัยแต่ละประเด็นพร้อมเหตุผล

(๗) สรุปคำวินิจฉัยที่กำหนดให้คู่กรณีปฏิบัติหรือดำเนินการต่อไป

(๘) แจ้งสิทธิฟ้องต่อศาลปกครอง

คำวินิจฉัยหรือคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ต้องลงลายมือชื่อของ ก.อ.ม. ที่นั่งพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นด้วย ถ้าผู้ใดมีเหตุจำเป็นไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้ผู้นั้นจดแจ้งเหตุดังกล่าวไว้ในคำวินิจฉัยหรือคำสั่งนั้นด้วย

ข้อ ๒๒ ผู้อุทธรณ์จะขอถอนอุทธรณ์ในเวลาใด ๆ ก่อนที่ ก.อ.ม. จะพิจารณาอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. แต่ถ้าผู้อุทธรณ์ถอนอุทธรณ์ด้วยวาจา ให้เลขานุการ ก.อ.ม. บันทึกและจัดให้ผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้วการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับ และให้ประธาน ก.อ.ม. แจ้งสภามหาวิทยาลัย เพื่อมีคำสั่งจำหน่ายอุทธรณ์ออกจากสารบบ

การถอนอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่ตัดสิทธิผู้อุทธรณ์ที่ยื่นอุทธรณ์ใหม่ภายในระยะเวลาอุทธรณ์

หมวด ๓

การดำเนินการตามมติและคำวินิจฉัยของ ก.อ.ม.

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่ ก.อ.ม. มีมติตามข้อ ๑๗ แล้วให้เลขานุการ ก.อ.ม. แจ่มติให้มหาวิทยาลัยทราบโดยเร็ว

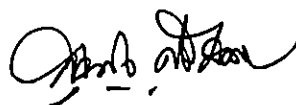
ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการออกคำสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ่มติจากเลขานุการ ก.อ.ม. และเมื่อได้มีการดำเนินการตามมติ ก.อ.ม. เสร็จสิ้นแล้วให้รายงานผลการดำเนินการและจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปยังเลขานุการ ก.อ.ม. โดยเร็ว

ข้อ ๒๔ เมื่อ ก.อ.ม. ได้มีคำวินิจฉัยตามข้อ ๒๐ แล้ว ให้เลขานุการ ก.อ.ม. แจ่มคำวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ และแจ้งให้อธิการบดีและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทราบโดยเร็ว

เมื่อ ก.อ.ม. มีมติตามข้อ ๒๐ (๒) (ก) และ (๓) ให้อธิการบดีที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ดำเนินการออกคำสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ่มคำวินิจฉัยจากเลขานุการ ก.อ.ม. และเมื่อได้ออกคำสั่งหรือปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวแล้ว ให้แจ้ง ก.อ.ม. ทราบภายในเจ็ดวัน

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่อธิการบดี ที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงมีคำสั่งตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.อ.ม. ให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ ทั้งนี้ ให้มีสิทธิได้รับเงินเดือนสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ ระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(รองศาสตราจารย์สุวกิจ ศรีปัดถา)

อุปนายกสภามหาวิทยาลัย ทำหน้าที่แทน

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม